॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

योनौ पश्चंदश च॥1॥

अपां त्वेमंन्थ्सादयाम्यपां त्वोद्मंन्थ्सादयाम्यपां त्वा भस्मंन्थ्सादयाम्यपां त्वा ज्योतिषि सादयाम्यपां त्वायने सादयाम्यण्वे सदेने सीद समुद्रे सदेने सीद सिठ्ठि सदेने सीदापां ख्ययं सीदापाः सिधिष सीदापां त्वा सदेने सादयाम्यपां त्वा स्वयं सादयाम्यपां त्वा प्रशिषे सादयाम्यपां त्वा प्रशिषे सादयाम्यपां त्वा पार्थिसे सादयाम्यपां त्वा योनौ सादयाम्यपां त्वा पार्थिसे सादयामि गायत्री छन्दंस्त्रिष्टुप्छन्दो जर्गती छन्दोऽनुष्टुप्छन्देः पङ्किश्चन्देः॥ [1]

त्वया मनों जमदंग्निर्ऋषिंः प्रजापंतिगृहीतया त्रिष्शर्च॥2॥

अयम्पुरो भुवस्तस्यं प्राणो भौवायनो वंसन्तः प्राणायनो गांयत्री वांसन्ती गांयत्रियै गांयत्रं गांयत्रादुंपा १ शु-रुंपा १ शोस्त्रिवृत्रिवृतों रथंत्र १ रंथंत्राद्वसिष्ठ ऋषिः प्रजापंतिगृहीतया त्वयां प्राणं गृह्णामि प्रजाभ्योऽयं दंख्यिणा विश्वकंर्मा तस्य मनों वैश्वकर्मणं ग्रीष्मो मान्सिस्त्रष्टुग्ग्रैष्मी त्रिष्टुभं ऐडमैडादंन्तर्यामों उन्तर्यामात् पंश्वद्शा द्वृहद्वृह्तो भ्रद्धां ऋषिः प्रजापंतिगृहीतया त्वया मनः [2]

गृह्णामि प्रजाभ्योऽयम्पश्चाद्विश्वव्यंचास्तस्य चर्ख्युंर्वेश्वव्यचसं

वर्षाणि चाख्युषाणि जर्गती वार्षी जर्गत्या ऋख्यंममृख्यंमाच्छु शुक्राथ्मंप्तद्शः संप्तद्शाद्वैरूपं वैरूपाद्विश्वामित्र ऋषिः प्रजापंतिगृहीतया त्वया चख्युंगृह्णामि प्रजाभ्यं इदमुत्तराथ्मुवस्त श्रोत्र सौव शरच्छ्रौत्र्यंनुष्टुप्छांर्घंनुष्टुभंः स्वार स्वार स्वारान्मन्थी मन्थिनं एकवि श्रा एकवि श्राद्वेराजं वैराजाञ्चमदंग्निरऋषिः प्रजापंतिगृहीतया [3] त्वया श्रोत्रं गृह्णामि प्रजाभ्यं इयमुपरि मृतिस्तस्यै

त्वया श्रोत्रं गृह्णामि प्रजाभ्यं इयमुपरि मृतिस्तस्यै वाङ्गाती हेमन्तो वाँच्यायनः पृङ्किर्हेमन्ती पृङ्की निधनंवन्निधनंवत आग्रयण आंग्रयणात्रिणवत्रयस्त्रिष्शौ त्रिणवत्रयस्त्रिष्शाभ्यार्थ शाक्कररैवते शाँकररैवताभ्यां विश्वकर्मर्षिः प्रजापंतिगृहीतया त्वया वाचं गृह्णामि प्रजाभ्यः॥ [4]

विद्वेष्ठवाङ्वयोऽष्टावि ५ शतिश्च॥ 3॥

प्राची दिशां वंसन्त ऋंतूनाम्ग्रिदेवता ब्रह्म द्रविणं त्रिवृथ्स्तोमः स उ पश्चद्रशवर्तिन्स्र्यविर्वयः कृतमयानां पुरोवातो वातः सानंग ऋषिदंख्यिणा दिशां ग्रीष्म ऋंतूनामिन्द्रो देवतौ ख्यत्रं द्रविणम्पश्चद्शः स्तोमः स उ सप्तद्शवंतिनिर्दित्यवाङ्वयस्रेतायानां दिख्यणाद्वातो वातः सनातन् ऋषिः प्रतीची दिशां वर्षा ऋंतूनां विश्वं देवा देवता विट् [5]

वयों द्वापरोऽयांनाम्पश्चाद्वातो वातोंऽहभून ऋषिरुदींची दिशा श्ररदंतूनाम्मित्रावरुणौ देवतां पुष्टं द्रविंणमेकवि शः स्तोमः स उं त्रिणववंर्तनिस्तुर्यवाङ्वयं आस्कन्दो-ऽ यानामुत्तराद्वातो वार्तः प्रत्न ऋषिंरूर्ध्वा दिशा १ हेमन्तशिशिरावृंतूनाम्बृहस्पतिंदेवता वर्चो द्रविणं त्रिणवः स्तोमः स उं त्रयस्त्रि शवर्तनिः पष्ठवाद्वयोऽभिभूरयानां विष्वग्वातो वार्तः सुपर्ण ऋषिः पितरंः पितामहाः परेऽवंरे ते नंः पान्तु ते नोंऽवन्त्वस्मिन्ब्रह्मंन्नस्मिन्ख्यत्रेंऽस्यामाशिष्यस्याम्पुं देवहँत्याम्॥ [6]

सुवीरं भुवंनानामुर्व्या सप्तदंश च॥४॥

ध्रुविख्यितिर्ध्रुवयोनिर्ध्रुवािसे ध्रुवं योनिमा सींद साध्या। उख्यस्य केतुम्प्रंथमम्पुरस्तांदिश्वनांध्वर्य सांदयतािमह त्वां। स्वे दख्ये दख्यंपितेह सींद देवत्रा पृंथिवी बृंहती रर्गणा। स्वासस्था तनुवा सं विंशस्व पितेवैधि सूनव आ सुशेवािश्वनांध्वर्य सांदयतािमह त्वां। कुलाियनी वसुंमती वयोधा र्यिं नों वर्ध बहुल सुवीरम्ं। [7]

अपांमितं दुर्मितिम्बाधंमाना रायस्पोषं युज्ञपंतिमाभजंन्ती सुवंधेंहि यजंमानाय पोषंमिश्वनौध्वर्य सांदयतामिह त्वा। अग्नेः पुरीषमिस देवयानी तां त्वा विश्वं अभि गृंणन्तु देवाः। स्तोमंपृष्ठा घृतवंतीह सींद प्रजावंदस्मे द्रविणा यंजस्वाश्विनौध्वर्य सांदयतामिह त्वा। दिवो मूर्धासिं पृथिव्या नाभिविष्टम्भंनी दिशामिधंपत्नी भुवंनानाम्। [8]

कुर्मिर्द्रप्सो अपामंसि विश्वकंमा त ऋषिंरश्विनाँध्वर्यू सांदयतामिह त्वाँ। सजूर्ऋतुभिः सजूर्विधाभिः सजूर्वसंभिः सजू रुद्रैः सजूरांदित्यैः सजूर्विश्वैद्वैः सजूर्देवैः सजूर्देवैर्वयोनाधेर्य्ययै त्वा वेश्वान्रायाश्विनाँध्वर्यू सांदयतामिह त्वां। प्राणम्में पाह्यपानम्में पाहि व्यानम्में पाहि चख्वंमी उर्व्या वि भाहि श्रोत्रंम्मे श्लोकयापस्पिन्वौषंधीर्जिन्व द्विपात्पाहि चतुंष्पादव दिवो वृष्टिमेरंय॥ [9]

पुरुषो वयष्यिङ्गरेशतिश्च॥५॥

त्र्यविर्वयंस्त्रिष्टुप्छन्दों दित्यवाङ्वयों विराद्धन्दः पश्चांविर्वयों गायत्री छन्दंस्त्रिव्थ्सो वयं उण्णिहा छन्दंस्तुर्यवाङ्वयों उन्तुष्टुप्छन्दंः पष्टवाद्वयों बृह्ती छन्दं उख्या वयंः स्तोबृहती छन्दं ऋष्मो वयंः क्कुच्छन्दों धेनुर्वयो जगती छन्दों उन्ह्वान् वयंः पङ्किश्छन्दों बस्तो वयो विवलं छन्दों वृण्णिर्वयों विशालं छन्दः पुरुषो वयंस्तन्द्रं छन्दौं व्याघ्रो वयोऽन नांधृष्टं छन्दंः सिश्हो वयंश्छदिश्छन्दों विष्टम्भो वयोऽधिपतिश्छन्दंः ख्यत्रं वयो मयंदं छन्दों विश्वक्रम् वयंः परमेष्ठी छन्दो मूर्या वयंः प्रजापंतिश्छन्दंः॥ [10]

छर्दिषां पिन्व षट्वं॥६॥

इन्द्रौंग्री अव्यंथमानामिष्टंकां द १ हतं युवम्। पृष्ठेन् द्यावापृथिवी अन्तरिंख्यं च वि बांधताम्॥ विश्वकंमी त्वा सादयत्वन्तरिंख्यस्य पृष्ठे व्यचंस्वतीम्प्रथंस्वतीम्भास्वंती १ सूरिमतीमा या द्याम्भास्या पृंथिवीमोर्वन्तरिंख्यम्न्तरिंख्यं यच्छान्तरिंख्यं दश्हान्तरिंख्यम्मा हिश्सीर्विश्वंसमे प्राणायांपानायं व्यानायांदानायं प्रतिष्ठायें चरित्रांय वायुस्त्वाभि पांतु मह्या स्वस्त्या छर्दिषां [11]

शंतमेन तयां देवतयाङ्गिर्स्वद्भुवा सींद। राज्यंसि प्राची दिग्वराडंसि दिष्यणा दिक्सम्राडंसि प्रतीची दिक्स्वराड्स्युदींची दिगधिंपत्यिस बृह्ती दिगायुंमें पाहि प्राणम्में पाह्यपानम्में पाहि व्यानम्में पाहि चख्युंमें पाहि श्रोत्रम्मे पाहि मनों मे जिन्व वार्चम्मे पिन्वात्मानम्मे पाहि ज्योतिंमें यच्छ॥ [12]

देवताऽऽयेषे त्वा षट्टं॥७।

मा छन्दं प्रमा छन्दं प्रतिमा छन्दौऽस्रीविश्छन्दं पङ्किश्छन्दं उष्णिहा छन्दो बृह्ती छन्दोऽनुष्टुप्छन्दो विराद्धन्दो गायत्री छन्देस्त्रिष्टुप्छन्दो जगंती छन्देः पृथिवी छन्दोऽन्तिरंख्यं छन्दो द्यौश्छन्दः समाश्छन्दो नख्यंत्राणि छन्दो मन्श्छन्दो वाक्छन्देः कृषिश्छन्दो हिरंण्यं छन्दो गौश्छन्दोऽजा छन्दोऽश्वश्छन्देः। अग्निर्देवता [13]

वातों देवता सूर्यों देवतां चन्द्रमां देवता वसंवो देवतां रुद्रा देवतांदित्या देवता विश्वं देवा देवतां मुरुतों देवता बृहस्पतिंदेवतेन्द्रों देवता वरुणो देवतां मूर्धासि राङ्गुवासिं धरुणां युत्र्यंसि यमित्रीषे त्वोर्जे त्वां कृष्ये त्वा ख्येमांय त्वा यत्री राङ्गुवासि धरणी धर्त्र्यंसि धरित्र्यायुषे त्वा वर्चसे त्वौजंसे त्वा बलांय त्वा॥ [14]

आशुस्सप्तत्रि ५शत्॥८॥

आशुस्तिवृद्धान्तः पंश्चद्शो व्योम सप्तद्शः प्रतूर्तिरष्टाद्शस्तपो नवद्शोऽभिवृतः संविश्शो धरुणं एकविश्शो वर्चौ द्वाविश्शः सम्भरंणस्त्रयोविश्शो योनिश्चतुर्विश्शो गर्भौः पश्चविश्श ओजंस्त्रिण्वः कतुरेकित्रिश्शः प्रतिष्ठा त्रंयस्त्रिश्शो ब्रध्नस्यं विष्टपं चतुस्त्रिश्शो नाकः षद्रिश्शो विवृत्तौऽष्टाचत्वारिश्शो धर्तश्चेतुष्टोमः॥ [15]

वसूनां भागोऽसि षद्धंत्वारि॰शच॥९॥

अग्नेर्भागोऽसि दीख्वाया आधिपत्यम्ब्रह्मं स्पृतं त्रिवृथ्स्तोम् इन्द्रंस्य भागोऽसि विष्णोराधिपत्यं ख्वत्रः स्पृतम्पंश्चदशः स्तोमों नृचख्वंसाम्भागोंऽसि धातुराधिंपत्यं ज्नित्र स्पृत स्पृत स्पृत स्तामों मित्रस्यं भागोंऽसि वर्रुणस्याधिंपत्यं दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एकवि श्वाः स्तोमोऽदित्ये भागोंऽसि पूष्ण आधिंपत्यमोजः स्पृतं त्रिणवः स्तोमो वसूनाम्भागोंऽसि [16]

रुद्राणामाधिपत्यं चतुष्पाथ्स्पृतं चतुर्विष्शः स्तोमं आदित्यानाम्भागोऽसि म्रुतामाधिपत्यं गर्भाः स्पृताः पश्चिव्शः स्तोमो देवस्यं सिवतुर्भागोऽसि बृह्स्पतेराधिपत्य । स्मीचीर्दिशः स्पृताश्चेतुष्टोमः स्तोमो यावानाम्भागोऽस्ययांवानाग्स्पृताश्चेतुश्चत्वारिष्शः स्तोमं ऋभूणाम्भागोऽसि विश्वेषां देवानामाधिपत्यम्भूतं निशान्तः स्पृतं त्रेयस्त्रिष्शः स्तोमंः॥ [17]

सुबुँथ्सुरोऽधिंपतिृर्वि पश्चंत्रिश्शच॥10॥

एकंयास्तुवत प्रजा अंधीयन्त प्रजापंतिरधिंपतिरासीत्तिसृभिं ब्रह्मांसृज्यत् ब्रह्मंणस्पित्रिधंपितरासीत् प्रश्वभिंरस्तुवत भूतान्यंसृज्यन्त भूतानाम्पित्रिधंपितरासीत्सप्तिभिंरस्तुवत सप्तर्षयोऽसृज्यन्त धातािधंपितरा- सीन्नविभंरस्तुवत पितरोऽसृज्यन्तादिंतिरिधंपत्यासीदेकाद्शिभंरस्तुवत्त्वोंऽसृज् त्रयोद्शिभंरस्तुवत् मासां असृज्यन्त संवथ्सरोऽिधंपतिः [18]

आसीत्पश्चदशभिंरस्तुवत ख्वत्रमंसृज्यतेन्द्रोऽधिंपतिरासीत्स

प्शवोऽसृज्यन्त बृह्स्पतिरिधंपतिरासी- न्नवद्शिभंरस्तुवत शूद्रायांवंसृज्येतामहोरात्रे अधिपत्नी आस्तामेकंवि श्रात्यास्तुवते प्शवोऽसृज्यन्त वरुणोऽधिपतिरासीत्रयोवि श्रात्यास्तुवत ख्युद्राः पृशवोऽसृज्यन्त पूषािधंपतिरासीत्पश्चंवि शत्यास्तुवतार्पश्चोऽसृज्यन्त वायुरिधंपतिरासीत्पश्चंवि शत्यास्तुवतार्पश्चोऽसृज्यन्त वायुरिधंपतिरासीत्सप्तवि शत्यास्तुवत

ऐतां वसंवो रुद्रा आंदित्या अनु व्यायन्तेषामाधिपत्यमासीन्नवन्स्पतंयोऽसृज्यन्त सोमोऽ- धिपतिरासीदेकंत्रिश्शतास्तुवत प्रजा अंसृज्यन्त यावानां चायावानां चाधिपत्यमासीन्नयंस्निश्शत भूतान्यंशाम्यन्युजापंतिः परमेष्ठ्यधिपतिरासीत्॥ [20]

ऊर्जुमेकाँ प्रतिमुश्चमांना भूयासुमेकुं पल्येकान्नविरंश्वतिश्चं॥11॥

द्यावांपृथिवी वि [19]

इ्यमेव सा या प्रथमा व्योच्छंदन्तर्स्यां चंरित प्रविष्टा। वधूर्जजान नवगञ्जनित्री त्रयं एनाम्महिमानः सचन्ते॥ छन्दंस्वती उषसा पेपिंशाने समानं योनिमन् संचरंन्ती। सूर्यपत्नी वि चंरतः प्रजान्ती केतुं कृण्वाने अजरे भूरिंरेतसा॥ ऋतस्य पन्थामन् तिस्र आगुस्तयो घर्मासो अनु ज्योतिषागुः। प्रजामेका रख्यत्यूर्ज्मेका [21]

व्रतमेकां रख्यति देवयूनाम्॥ चतुष्टोमो अभवद्या तुरीयां यज्ञस्यं प्ख्यावृषयो भवंन्ती। गायत्रीं त्रिष्टुभं जगंतीमनुष्टुभंम्बृहदर्कं युञ्जानाः सुवराभंरित्नदम्॥ पञ्चभिर्धाता वि दंधाविदं यत्तासा स्वसॄंरजनयत्पश्चंपञ्च। तासाम यन्ति प्रयवेण पञ्च नानां रूपाणि क्रतंवो वसानाः॥ त्रिश्शथ्स्वसार् उपं यन्ति निष्कृतश् संमानं केतुम्प्रंतिमुञ्जमानाः। [22]

ऋतू श्स्तंन्वते क्वयंः प्रजान्तीर्मध्यंछन्दसः परि यन्ति भास्वंतीः। ज्योतिष्मती प्रति मुश्चते नभो रात्रीं देवी सूर्यस्य ब्रुतानिं। वि पंश्यन्ति पृशवो जायंमाना नानांरूपा मातुरस्या उपस्थैं। पृकाष्ट्रका तपंसा तप्यंमाना ज्जान गर्भम्महिमान्मिन्द्रम्ं। तेन दस्यून्व्यंसहन्त देवा हन्तासुराणामभव्च्छचींभिः। अनांनुजामनुजाम्मामंकर्त स्तयं वदन्त्यन्विच्छ पृतत्। भूयासम् [23]

अस्य सुमतौ यथां यूयम्न्या वो अन्यामित मा प्र युंक्त। अभून्ममं सुमतौ विश्ववेदा आष्टं प्रतिष्ठामिवेदिद्ध गाधम्। भूयासंमस्य सुमतौ यथां यूयम्न्या वो अन्यामित मा प्र युंक्त। पश्च व्युंष्टीरनु पश्च दोहा गाम्पश्चनाम्नीमृतवोऽनु पश्चं। पश्च दिशः पश्चदृशेन क्रुप्ताः संमानमूर्भीर्भि लोकमेकम्॥ [24]

ऋतस्य गर्भः प्रथमा व्यूष्ट्यपामेकां महिमानंम्बिभर्ति। सूर्यस्यैका चरित निष्कृतेषुं घर्मस्यैकां सिवृतेकां नि यंच्छिति। या प्रंथमा व्यौच्छुथ्सा धेनुरंभवद्यमे। सा नः पर्यस्वती धुख्व्वोत्तंरामृत्तराष्ट्र समाम्। शुक्रर्षंभा नभंसा ज्योतिषागाँद्विश्वरूपा शब्लीरिग्नेकेतुः। समानमर्थाः स्वपस्यमाना बिभ्रंती ज्रामंजर उष आगाः। ऋतूनाम्पत्नी प्रथमेयमागादह्रां नेत्री जंनित्री प्रजानाम्। एकां स्ती बंहुधोषो व्यंच्छ्स्यजीणां त्वं जंरयसि सर्वमन्यत्॥ [25]

अस्यङ्कुपञ्छन्दस्रयंस्रि॰शच॥12॥

अग्नें जातान्प्र णुंदा नः सप्रबान्प्रत्यजाताञ्चातवेदो नुदस्व।

अस्मे दींदिहि सुमना अहेंडन्तवं स्या १ शर्मित्रवरूथ उद्भित्। सहंसा जातान्त्र णुंदा नः सपत्नान्त्रत्यजाताञ्चातवेदो नृदस्व। अधि नो ब्रूहि सुमन्स्यमानो वय १ स्याम् प्र णुंदा नः सपत्नान्। चतुश्चत्वारि १ शः स्तोमो वर्चो द्रविण १ षोडुशः स्तोम ओजो द्रविणम्पृथिव्याः पुरीषमसि [26]

अप्सो नामी। एवश्छन्दो वरिवश्छन्देः शम्भूश्छन्देः पिर्भूश्छन्दे आच्छच्छन्दो मन्श्छन्दो व्यच्श्छन्दः सिन्धुश्छन्देः समुद्रं छन्देः सिलिलं छन्देः संयच्छन्दो वियच्छन्दो बृहच्छन्दो रथंत्रं छन्दो निकायश्छन्दो विवधश्छन्दो गिर्श्छन्दो अज्ञश्छन्देः सृष्टुप्छन्दोऽनुष्टुप्छन्देः क्षुच्छन्देस्त्रिक्षकुच्छन्देः काव्यं छन्दौऽङ्कुपं छन्देः [27]

प्दपंङ्किश्छन्दोऽख्यरंपङ्किश्छन्दों विष्टारपंङ्किश्छन्देः ख्युरो भृज्वाञ्छन्देः प्रच्छच्छन्देः प्रख्यश्छन्द एवश्छन्दो विरिवश्छन्दो वयश्छन्दो वयस्कृच्छन्दो विशालं छन्दो विष्पर्धाश्छन्देश्छिदश्छन्दो दूरोह्णं छन्देस्तन्द्रं छन्दौऽङ्काङ्कं छन्देः॥ [28]

सूर्यस्य मनुषो मरुतः पावंक महोंभी रथेशुभुं केन पद्गंत्वारि शच॥13॥

अग्निर्वृत्राणि जङ्घनद्रविणस्युर्विपन्ययां। सिमिद्धः शुक्र आहुंतः॥ त्व॰ सोमासि सत्पंतिस्त्व॰ राजोत वृत्रहा। त्वम्भद्रो असि क्रतुंः॥ भद्रा ते अग्ने स्वनीक संदग्धोरस्यं सतो विषुणस्य चारुंः। न यत्ते शोचिस्तमंसा वरंन्त न ध्वस्मानंस्तनुवि रेप आ धुंः॥ भद्रं ते अग्ने सहसिन्ननींकमुपाक आ रोंचते सूर्यस्य। [29]

रशंदृशे दंदशे नक्त्या चिदरूं ख्यितं दृश आ रूपे अन्नम्ं। सैनानींकेन सुविदन्ने अस्मे यष्टां देवा अयंजिष्ठः स्वस्ति। अदंब्यो गोपा उत नंः पर्स्पा अग्ने द्युमदुत रेविद्दितिह। स्वस्ति नो दिवो अंग्ने पृथिव्या विश्वायुंधिह यज्ञथांय देव। यथ्सीमिहं दिविजात प्रशंस्तं तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्। यथां होत्रर्मनुषः [30]

देवतांता युज्ञेभिः सूनो सहसो यजांसि। एवानो अद्य संमुना संमानानुशन्नंग्न उश्तो येख्यि देवान्॥ अग्निमींडे पुरोहिंतं युज्ञस्य देवमृत्विज्ञम्। होतांर रत्न्धातंमम्॥ वृषां सोम द्युमा असि वृषां देव वृषंव्रतः। वृषा धर्माणि दिधषे॥ सान्तेपना इद हिवर्मरुत्स्तज्जंजुष्टन। युष्माकोती रिशादसः॥ यो नो मर्तो वसवो दुर्ह्णायुस्तिरः सत्यानि मरुतः [31]

जिघा रंसात्। द्रुहः पाश्म्प्रति स मुंचीष्ट् तिपंछेन् तपंसा हन्तना तम्। संवथ्सरीणां मुरुतः स्वर्का उरुख्ययाः सगणा मानुषेषु। तेंऽस्मत्पाशान्प्र मुंश्चन्त्व रहेसः सांतपना मंदिरा मांदियण्णवंः। पिप्रीहि देवा र उश्तो यंविष्ठ विद्वा र ऋतू र रऋतु पते यजेह। ये दैव्यां ऋत्विज् स्तेभिरग्ने त्व र होतृंणामस्यायंजिष्ठः। अग्ने यद्द्य विशो अध्वरस्य होतः पावंक [32]

शोचे वेष्ट्व हि यज्वां। ऋता यंजासि महिना वि यद्भूरह्व्या वंह यविष्ठ या ते अद्या अग्निनां रियमेश्रवत्योषंमेव दिवेदिवे। यशसंं वीरवंत्तमम्॥ गृयस्फानों अमीवहा वंसुवित्पृंष्टिवर्धनः। सुमित्रः सोम नो भव। गृहंमेधास् आ गंत मरुंतो मापं भूतन। प्रमुश्चन्तों नो अर्ह्सः। पूर्वीभिर्हि दंदाशिम श्रद्धिंर्मरुतो व्यम्। महोभिः [33]

च्र्षणीनाम्। प्र बुधियां ईरते वो महारेसि प्र णामानि प्रयज्यवस्तिरध्वम्। सहस्रियं दम्यम्भागमेतं गृंहमेधीयंम्मरुतो जुषध्वम्। उप यमेति युवतिः सुदर्खं दोषा वस्तोर्ंह्विष्मंती घृताचीं। उप स्वैनंम्रमंतिर्वसूयुः। इमो अंग्ने वीततमानि ह्व्याजंस्रो विख्य देवतातिमच्छं। प्रति न ई॰ सुरुभीणि वियन्तु। क्रीडं वः शर्धो मारुतमनुर्वाण रे रथेशुभम्ं। [34]

कण्वां अभि प्र गांयत। अत्यांसो न ये मुरुतः स्वश्चां यख्यदृशो न शुभयंन्त मर्याः। ते हंम्येष्ठाः शिशंवो न शुभा वृथ्सासो न प्रंकीडिनः पयोधाः। प्रैषामज्मेषु विथुरेवं रेजते भूमिर्यामेषु यद्धं युञ्जतं शुभे। ते कीडयो धुनयो भ्राजंदृष्टयः स्वयम्महित्वम्पंनयन्त धूतयः। उपह्बरेषु यदिचिध्वं यृथिं वयं इव मरुतः केनं [35]

चित्पथा। श्लोतंन्ति कोशा उपं वो रथेष्वा घृतम्ंख्यता मध्वण्मर्चते। अग्निमंग्निक् हवीमिभिः सदां हवन्त विश्पितिम्। ह्व्यवाहंम्पुरुप्रियम्। तर हि शश्चंन्त ईडंते स्रुचा देवं घृतश्चतां। अग्निर ह्व्याय वोढंवे। इन्द्रांग्नी रोचना दिवः श्रथंद्वृत्रमिन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रं नरो विश्वंकर्मन् ह्विषां वावृधानो विश्वंकर्मन् ह्विषा वर्धनेन॥ [36] तृतीयः प्रश्नः

्शिमरंस् राज्यंस्ययं पुरो हरिकेशोऽग्निर्मृधेन्द्राग्निभ्यां बृह्स्पतिर्भृयस्कृदंस्यग्निनां विश्वाषाद्वजापंतिर्मनंसा कृत्तिका मधुंश्च समिद्दिशान्द्वादंश॥12॥ रृश्मिरंसि प्रति धेनुमंसि स्तनयिबुसिनंरस्यादित्यानारं सप्तित्रिरंशत्॥37॥ रृश्मिरंसि को अद्य युंङ्के॥ हरिंः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता चतुर्थकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: \ http://stotrasamhita.github.io \ | \ http://github.com/stotrasamhita}$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/